

- 2) Moet artikel 15 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat het daarin neergelegde beginsel zonder beperkingen mede van toepassing is op het beroep van apotheker en het openbaar belang van dit beroep geen rechtvaardiging vormt voor uiteenlopende regelingen voor apothekers die een apotheek drijven en apothekers die een parafarmaceutisch verkooppunt drijven met het oog op de verkoop van de hierboven onder 1 bedoelde geneesmiddelen?
- 3) Moeten de artikelen 102 en 106 [VWEU] en aldus worden uitgelegd dat het verbod van misbruik van machtspositie zonder beperkingen van toepassing is op het beroep van apotheker, nu een apotheker die een traditionele apotheek drijft en geneesmiddelen verkoopt op grond van een overeenkomst met de SSN profiteert van het verbod om geneesmiddelen klasse C te verkopen voor apothekers die een parafarmaceutisch verkooppunt drijven, zonder dat dit gerechtvaardigd wordt door de onmiskenbare bijzondere kenmerken van het apothekersberoep in verband met het openbaar belang dat gemoeid is met de bescherming van de volksgezondheid?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Tivoli (Italië) op 7 november 2012 — Antonella Pedone/Maria Adele Corrao

(Zaak C-498/12)

(2013/C 26/50)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Tivoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Antonella Pedone

Verwerende partij: Maria Adele Corrao

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 130 van DPR nr. 115 van 30 mei 2002 inzake de verrekening van de rechtsbijstand in de Italiaanse rechtsorde — voor zover hierbij wordt bepaald dat de aan de advocaat, aan de persoon die de rechter bijstaat en aan de deskundige van de partij verschuldigde bedragen worden gehalveerd — verenigbaar met artikel 47, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat bepaalt dat rechtsbijstand wordt verleend aan degenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voor zover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen?
- 2) Is artikel 130 van DPR nr. 115 van 30 mei 2002 inzake de verrekening van de rechtsbijstand in de Italiaanse rechtsorde

— voor zover hierbij wordt bepaald dat de aan de advocaat, aan de persoon die de rechter bijstaat en aan de deskundige van de partij verschuldigde bedragen worden gehalveerd — verenigbaar met artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, zoals opgenomen in de communautaire rechtsorde in de zin van artikel 52, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 6 [VWEU]?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Tivoli (Italië) op 7 november 2012 — Elisabetta Gentile/Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli e.a.

(Zaak C-499/12)

(2013/C 26/51)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Tivoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Elisabetta Gentile

Verwerende partijen: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna, Gianfranco Di Nicola

Prejudiciële vraag

Is artikel 130 van DPR nr. 115 van 30 mei 2002 inzake de verrekening van de rechtsbijstand in de Italiaanse rechtsorde — voor zover hierbij wordt bepaald dat de aan de advocaat, aan de persoon die de rechter bijstaat en aan de deskundige van de partij verschuldigde bedragen worden gehalveerd — verenigbaar met artikel 47, lid 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat bepaalt dat rechtsbijstand wordt verleend aan degenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voor zover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen?

Beroep ingesteld op 6 november 2012 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-500/12)

(2013/C 26/52)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Hottiaux en H. Støvlbæk, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2011/18/EU van de Commissie van 1 maart 2011 tot wijziging van de bijlagen II, V en VI bij richtlijn 2008/57/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de interoperabiliteit van het spoorwegsysteem in de Gemeenschap ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 2 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is verstreken op 31 december 2011.

⁽¹⁾ PB L 57, blz. 21.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Berlin (Duitsland) op 8 november 2012 — Thomas Specht/Land Berlin

(Zaak C-501/12)

(2013/C 26/53)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Thomas Specht

Verwerende partij: Land Berlin

Prejudiciële vragen

- 1) Dient het primaire en/of het afgeleide Europese recht, in het bijzonder richtlijn 2000/78/EG ⁽¹⁾, aldus te worden uitgelegd dat het daarin vervatte algemene verbod van ongerechtvaardigde discriminatie op grond van leeftijd ook van toepassing is op nationale bepalingen betreffende de bezoldiging van deelstaatambtenaren?
- 2) Ingeval vraag 1 bevestigend wordt beantwoord: Volgt uit de uitlegging van dit primaire en/of afgeleide Europese recht dat een nationale bepaling volgens welke de hoogte van het basissalaris van een ambtenaar bij het ontstaan van de ambtenarenbetrekking in grote mate afhankelijk is van diens leeftijd en daarna vooral stijgt naarmate van de duur van de ambtenarenbetrekking, een rechtstreekse of indirecte discriminatie op grond van leeftijd oplevert?

- 3) Ingeval ook vraag 2 bevestigend wordt beantwoord: Staat de uitlegging van dit primaire en/of afgeleide Europese recht eraan in de weg dat een dergelijke nationale bepaling volgens de wetgever wordt gerechtvaardigd door het doel, beroepservaring te belonen?
- 4) Ingeval ook vraag 3 bevestigend wordt beantwoord: Staat de uitlegging van het primaire en/of het afgeleide Europese recht, zolang geen niet-discriminerende bezoldigingsregeling is ingevoerd, een ander rechtsgevolg toe dan de gediscrimineerden met terugwerkende kracht te bezoldigen volgens de hoogste salaristrap van hun salarisgroep?

Vloeit het rechtsgevolg van de inbreuk op het discriminatieverbod dan voort uit het primaire en/of het afgeleide Europese recht, in het bijzonder richtlijn 2000/78/EG, zelf of vloeit de vordering slechts voort uit de in het recht van de Unie geldende aansprakelijkheid van de overheid voor onjuiste omzetting van Europese voorschriften in het nationale recht?

- 5) Staat de uitlegging van het primaire en/of het afgeleide Europese recht in de weg aan een nationale maatregel die het recht op (na)betaling of schadevergoeding afhankelijk stelt van de omstandigheid dat de ambtenaar dit recht onverwijld geldend heeft gemaakt?
- 6) Ingeval de vragen 1 tot en met 3 bevestigend worden beantwoord: Volgt uit de uitlegging van het primaire en/of het afgeleide Europese recht dat een overgangswet volgens welke de zittende ambtenaren uitsluitend volgens het bedrag van hun overeenkomstig het oude (discriminerende) bezoldigingsrecht op de peildatum voor de overgang verworven basissalaris in een trap van het nieuwe stelsel worden ingedeeld, en de overgang naar de hogere trappen vervolgens los van het absolute tijdvak van ervaring van de ambtenaar, maar slechts volgens de sinds de inwerkingtreding van de overgangswet vervulde tijdvakken van ervaring wordt bepaald, een — tot aan het bereiken van de hoogste salaristrap voortdurende — bestending van de bestaande discriminatie op grond van leeftijd oplevert?

- 7) Ingeval ook vraag 6 bevestigend wordt beantwoord: Staat de uitlegging van het primaire en/of het afgeleide Europese recht eraan in de weg dat dit onbeperkt voortdurend verschil in behandeling door de wetgever aldus wordt gerechtvaardigd dat de overgangswet niet (slechts) de op de peildatum voor de overgang verworven rechten, maar (ook) het volgens het oude bezoldigingsrecht te verwachten levensinkomen in elke salarisgroep beoogt te beschermen?

Kan de voortdurende discriminatie van de zittende ambtenaren worden gerechtvaardigd door de overweging dat de alternatieve regeling (ook de zittende ambtenaren individueel volgens de tijdvakken van ervaring in te delen) meer bestuurlijke rompslomp meebrengt?

- 8) Ingeval ontkennend wordt geantwoord op de mogelijkheid van de in vraag 7 genoemde rechtvaardigingen: Staat de uitlegging van het primaire en/of het afgeleide Europese recht, zolang ook voor de zittende ambtenaren geen niet-discriminerende bezoldigingsregeling is ingevoerd, een ander